

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Claus Juul [<mailto:cjuul@amnesty.dk>]

Sendt: 10. juni 2017 14:00

Til: REU | Retsudvalget <reu@ft.dk>

Cc: Bjarke Windahl Pedersen <bwpedersen@amnesty.dk>

Emne: Amnesty Internationals bemærkninger til L215 om forslag til lov om ændring af straffeloven - skærpelse af straffen for utryghedsskabende tiggeri.

Ved brev af 2. juni 2017 har Justitsministeriet anmodet om Amnesty Internationals eventuelle bemærkninger til ovennævnte forslag om skærpelse af straffen for såkaldt 'utryghedsskabende tiggeri'.

Efter forslaget skal utryghedsskabende tiggeri kunne straffes med fængsel i 14 dage i førstegangstilfælde - dvs uden forudgående advarsel. Formålet med skærpelsen er at give politiet mulighed for at gøre en effektiv indsats over for tilrejsende udlændinge og sende et tydeligt signal om, at utryghedsskabende tiggeri straffes med fængsel.

Det fremgår videre, at forslaget er målrettet udlændinge, som rejser til Danmark - først og fremmest større byer - og som etablerer sig og bor i lejre på offentlige steder, parker og offentlige pladser på en utryghedsskabende måde og ernærer sig ved utryghedsskabende tiggeri. Det utryghedsskabende tiggeri er efter forslaget karakteriseret ved, at det foregår på gågader, tog- og busstationer og i offentlige transportmidler.

Det anføres ikke i forslaget, men er fremgået af den politiske diskussion, som har ledsaget og givet anledning til forslagets fremsættelse, at det særligt er borgere fra Rumænien, oftest omtalt og identificeret som romaer, der opholder sig i Danmark i sommermånederne, som er målet for forslaget.

Efter Amnesty Internationals opfattelse vil forslaget næppe få nogen videre effekt, hvis målet er at afholde romaer fra andre EU-lande fra at rejse til Danmark. Når romaer fra bl.a. Rumænien overhovedet kan finde det attraktivt at tage til Danmark og hutle sig igennem ved at overnatte under åben himmel i parker og under viadukter og ernære sig ved tiggeri og flaskepant, skyldes det, at romaer i Rumænien (og Slovakiet, Slovenien, Bulgarien og Tjekkiet) udsættes for en massiv undertrykkelse og diskrimination, som omfatter stort set alle samfundsforhold og fører til en fattigdom, som næppe ses noget andet sted i Europa.

Det må på den baggrund anses som usandsynligt, at risikoen for 14 dages fængsel og en derpå følgende udvisning (som ikke omtales i forslaget, men må antages at være et vigtigt element) for alvor skulle afholde de omtalte persongrupper fra at tage til Danmark.

Det rigtige - og formentlig det eneste med antydning af perspektiv - ville være, hvis den danske regering - sammen med andre berørte medlemslande - tog initiativ til, at der i EU-regi blev lagt et betydeligt større pres på bl.a. Rumænien for at få dem til at efterleve tidligere tiders løfter om at fjerne den massive diskrimination, som romaer udsættes for.

Efter Amnestys opfattelse er forslaget derfor mest af alt udtryk for symbolpolitik, som ikke vil få nogen praktisk betydning - hvis man ser bort fra risikoen for, at forslaget med sin brug af den noget upræcise retlige standard 'utryghedsskabende' om tiggeri, der udføres af romaer (modsat tiggeri udført af danske hjemløse), kommer til at give yderligere næring til den modvilje mod og negative retorik om romaer, som den offentlige debat har været så rig på i den senere tid.

Romaers problemer med racisme og diskrimination og deraf følgende fattigdom i en række østeuropæiske lande skal selvsagt ikke løses i Københavns gader, men L215 er et perspektivløst forslag, som ikke bidrager til løsningen på problemerne, men først og fremmest spiller på 'utryghed' og 'handlekraft' og bliver et slag i luften, hvis ikke der i EU-regi tages fat på problemernes reelle udspring.

Amnesty, den 10. juni 2017